

La imprudència mata

Llegeixo, en diversos mitjans, que els familiars dels qui van morir ara fa un any a l'estació de tren de Castelldefels pel fet d'haver travessat les vies a la valenta, reclamen a la companyia i a les autoritats que si haguessin desplegat les forces de seguretat i informadors com s'ha fet en la revetlla d'enguany, no hauria passat el tràgic accident.

El jutjat de Gavà va procedir, el juliol de l'any passat, a sobreseure la causa per ?imprudència temerària? de les víctimes, però a petició dels advocats d'alguns familiars, l'Audiència Provincial de Barcelona l'ha reobert per practicar més diligències i escatir amb més claredat els fets. Els familiars i els advocats pretenen, a la recerca, és clar, de futurs guanys, que es declari la ?responsabilitat compartida? entre víctimes i autoritats (Renfe, Adif, etc.).

No m'imagino els familiars d'algú que ha decidit lliurement travessar una autopista i que ha estat aixafat per un camió que, no pas casualment, hi circulava, que reclamin la ?responsabilitat compartida? al camioner i a l'empresa d'autopistes. O que si a un individu se li acut travessar les vies del metro i un comboi el fa a miques calgui reclamar a TMB i a l'Ajuntament.

El fet que a aquesta estació de Castelldefels, i en d'altres, hagi calgut esmerçar recursos públics -que paguem entre tots- per vigilar que els viatgers no travessin les vies, és la constatació que hi ha gent que no aprèn o no vol aprendre dels errors, fatals, dels altres. Com a usuari de trens he pogut comprovar manta vegades -i s'ha pogut veure en diversos reportatges- que després del lamentable i tràgic accident d'ara fa un any, en aquella i en moltes d'altres estacions de la rodalia, hi ha persones que continuen travessant les vies a la valenta. (Tot això, amb independència del fet que les estacions de Renfe són, per dir-ho clar, un insult a la intel·ligència humana dels catalans, una tribu que malauradament s'ha avesat al maltracte i l'assetjament continu per part d'aquesta empresa espanyola.)

La imprudència, la negligència, la irresponsabilitat, la irreflexió, en fi, la manca de la més mínima precaució, ens envaeixen cada cop més, pel que sembla, encara que no per això la resta d'éssers humans ens haguem de fer responsables de la temeritat dels qui, sense encomanar-se a déu ni al diable -per collons, perquè vull, perquè si ho fan els altres jo també-, decideixen, lliurement, provar d'anar-se'n al canyet.

En definitiva, l'imprudent ho és, bàsicament, perquè ha decidit -per activa o per passiva- ser-ne. I no és qüestió que als qui hem decidit no ser-ne ens vulguin fer combregar amb rodes de molí (o de tren).